

Telegraful

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul Andreu Șaguna

Abonamentul:

Un an 2000 Lei. — Șase luni 1000 Lei. — Trei luni 600 Lei. — O lună 200 Lei — Pentru bănci, autorități și străinătate un an 5000 Lei. — Pentru America 3 Dolari. Abonament de sprijin 5.000 Lei.

Articole și corespondențe

se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 10 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile

se adresează ADMINISTRĂȚIEI ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român
Sibiu
Str. Șaguna 8

ELIBERAREA CLUJULUI

Nr. 8975/1944

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Banat Crișana și Maramurăș

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos

Iubiții mei fii suflatești,

Iată vestesc vouă bucurie mare care va fi la tot poporul: astăzi mântuire s'a făcut orașului Cluj și părților de până acolo din Ardealul nostru de Nord, de sub robia asupritoare a vrăjmașului!

Înainte de aceasta cu patru ani și o lună ne înecasem în lacrimi durerea pentru pierderea jumătății de Miază-noapte a Ardealului nostru drag și stăteam neputincioși în fața suferinței ce se abătuse ca din senin asupra celor un milion și jumătate de frați ai noștri, cari au fost aruncați din nou sub jugul trufiei maghiarilor. Și cum aceștia înainte atunci zi de zi tot mai mult pe pământul ce ni-a fost răpit, până ce-au ajuns ca la o împușcătură de tun dela Brașov, par'că un pumnal ne pătrundea tot mai adânc în trupul rănit al neamului nostru. Mare a fost jalea și durerea noastră atunci și de-atunci încoace.

Dar în tot acest răstimp nu ne-am pierdut o clipă nădejdea, că până în sfârșit va birui iarăși dreptatea noastră.

Și nădejdea, iubiții mei, nu ne-a înșelat. Îndată după întoarcerea țării de pe calea înfrângerii, prin hotărârea bărbătească a iubitului nostru Rege Mihai I și a înțelepților Lui sfinți, oastea noastră a purces la lupta de eliberare a Ardealului și ajutată de viteaza oaste a mării noastre aliate Rusia, strămtorând pe Unguri și pe Nemți cari îi ajută, au ajuns nu numai să desrobească Ardealul până dincolo de Cluj din inima lui, dar și-au deschis drumul biruinței pe poarta cea largă a pusteii maghiare — spre Budapesta.

Astfel, în scurtă vreme întreg pământul Ardealului va fi eliberat. Prin aceasta va fi încheiat, defini-

tiv și pentru totdeauna, procesul istoric dintre noi și vecinii noștri din Apus. Dreptatea noastră a triumfat. S'a împlinit și în acest caz cuvântul Scripturii: „Dumnezeu celor mândri le stă împotriva, iar celor smeriți le dă dar”.

Cuvine-se, iubiții mei, ca din mijlocul bucuriei noastre de astăzi să ne plecăm suflatele înaintea bunului Dumnezeu și să-i mulțumim pentru ocrotirea de care nu ne-a lipsit nici în ceasul acesta greu al istoriei noastre. Să-i făgăduim că, drept mulțumită, de aici înainte vom asculta și mai deplin de voia Lui și vom împlini poruncile Lui.

Să-i mulțumim cu iubire Oastei noastre pentru vitejia ei și pentru jertfa neprețuită de sânge prin care a pecetluit din nou dreptul nostru de stăpânire asupra întregului pământ strămoșesc al Ardealului.

Cu simțeminte de adâncă recunoștință și de admirație mulțumim și puternicei Oaste Sovietice, aliata noastră, pentru marele ajutor pe care ni l'a dat și pe care nu-l vom uita niciodată, pentru înfăptuirea dreptelor revendicări ale Țării noastre.

Prin faptele de arme ale trupelor române și sovietice, părțile cotate din Episcopiiile noastre de Cluj și Oradea, ca și întreaga Eparhie a Maramurășului, au fost eliberate — sau sunt pe calea eliberării.

De-acum, Prea Sfințiții arhiepiscopi ai acelor Episcopii se vor putea înapoia în mijlocul turmei dreptcredincioase, care-i așteaptă cu dragoste.

Imbrățișăm cu inimă caldă pe frații noștri întorși la sânul patriei-mame, cu cari împreună îi vom lucra ogoarele, îi vom apăra hota-

Biserică 'naltă cum n'a mai fost altă

— CATEDRALA DIN CLUJ —

de † NICOLAE COLAN
Episcopul Clujului

Dacă neuitatul episcop Nicolae Ivan nu și-ar fi umplut cei cincisprezece ani de rodnică arhipăstorire decât cu uriașele silințe și cu încordatele griji legate de înălțarea marelui noastre Catedrale, — și atunci el ar fi intrat în istorie ca un mare ierarh.

Dacă meșterul care a făurit mai întâi un gând și apoi a durat în piatră chipul ei de negrită frumusețe n'ar fi făcut nimic altceva în viață — el ar fi rămas totuși în istoria artei noastre arhitectonice o figură vrednică de toată cinstirea.

Și dacă zugravul care și-a topit evlavia în cele patru icoane împărătești ale catapetesmei ei atât de bogat sculptate și d'aurite n'ar mai fi zămislit nimic pe tărâmul minunatului său meșteșug — el ar fi rămas așijderea un nume înconjurat de toată lauda și recunoștința.

Pentru că toți câți au avut norocul să vadă Catedrala noastră sunt pe un gând și pe-o vorbă: Lăcașul de 'nchinare ortodoxă care 'mpodobeste cea mai mare 'piață a Clujului, este unic în impunătoarea lui frumusețe.

Am privit-o adeseori noaptea — și nu mă mai saturem s'o văd cum își proiectează silueta svelta pe bolta cerului înstelat. Nu odată am privit-o de pe culmea dealului cum își înalță cerul cupolei sale de aramă către cupola celuilalt cer — al creștineștilor noastre nădejdi — și totdeauna am rămas fermecat de chemările ei irezistibile. Am privit-o de nenumărate ori din apropiere cum se ridică din verdele boschetelor împrejmuitoare — și niciodată nu m'am putut mira îndeajuns că această casă a lui Dumnezeu, durată din piatră masivă ca să înfrunte veacurile, se înalță totuși grațioasă pare c'ar fi alcătuită din nestatornica spumă a mării.

Intrând în ea, Catedrala te covârșește prin neobicinuita înălțime a zidurilor și a cupolelor sale. Cu toate acestea, nu e o înălțime care să te înfioare prin răceala imensității sale. Dimpotrivă, ea te încălzește cu liniile sale pline de armonie și cu podoabele sale de o religioasă sobrietate.

Cupola mică, zgrăvită într'o singură culoare a celui mai cald și mai senin albastru, coboară cerul până în intimitatea închinătorilor; iar cupola cea mare, cu Pantocratorul măestrului Demian, ții ia gândul cucernic și-l poartă pe aripi nevăzute spre slavile Părintelui luminilor, dela care vine toată darea cea bună.

Continuare în pag. 2

rele, în libertate ne vom desfășura puterile sufletului cu cari a înzestrat Dumnezeu nația românească și ne vom împlini menirea în lume, între celelate popoare ale ei.

Drept aceea, orânduim ca în cea dintâi Duminecă după primirea acestei Pastorale, în toate bisericile, după sfânta liturghie, Cucernicii noștri preoți să facă slujba Invocării Duhului Sfânt, impletind în ea rugăciunile de mulțumită.

Trăind cu sufletul meu împreună cu voi aceste zile de biruință și de înălțare a neamului nostru și implorând binecuvântarea lui Dumnezeu asupra pământului desrobit al Ardealului, am rămas

Sibiu, la 11 Octombrie 1944

Al Vostru al tuturor de tot binele voitor

(ss) Nicolae
arhiepiscop și mitropolit

— Această Pastorală o vor citi Cucernicii preoți înaintea poporului în biserică, în cea dintâi Duminecă după primirea ei. O vor introduce în registrul de esibite cu numărul ei.

BISERICĂ 'NALTĂ CUM N'A MAI FOST ALTĂ

Oricum ai privi-o — de departe sau de aproape, din afară sau din lăuntru — Catedrala te încântă, te înalță, te vrăjește cu îngereasca ei frumusețe artistică.

Dar nu numai această frumusețe ne-o face atât de dragă și atât de scumpă inimilor noastre. Ci mai ales puterea ei de a ne aduna pe toți laolaltă și de a ne înfrăți în rugăciune. Căci ea ne adună și pe cei din cetatea de scaun a eparhiei și pe cei din alte părți mai depărtate. Unii se închină în ea zilnic — sau cel puțin în zilele de sărbători — alții își pleacă genunchii mai rar și numai în treacăt pe sfințitele ei lespezi.

Clopoțele Catedralei îi cheamă pe toți la rugă și la 'nfrățire în numele lui Hristos Domnul nostru; iar crucile ei care spintecă văzduhul le aduc aminte tuturor, că este un Părinte în cer — și El ascultă zdrobirea de inimi a celor credincioși.

Pentru dulceața unor asemenea mângăieri și pentru toate dăruirile ce se pogoară asupra noastră pe urma slujbelor săvârșite la altarul Catedralei, ca și pe urma propovedaniei de pe amvonul ei, — se cuvine să binecuvântăm strădania și jertfele celor ce au ridicat acest sfânt locaș de închinare ortodoxă.

Bunul Dumnezeu să odihnească în corturile drepților Săi pe neuitatul ei ctitor, episcopul Nicolae, care-și doarme somnul de veci sub lespedea de sub altarul mărețului Sion.

Eliberarea Clujului

prăznuită la centrul Mitropoliei Ardealului

Sibiu 12 — Ieri într'amiază, între orele 13—14, clopoțele Catedralei noastre mitropolitane au sunat prelung, în trei reprize de câte cinci minute, iar Reședința mitropolitană a arborat tricolorul românesc și drapelele sovietic, britanic și american.

Clujul era eliberat. I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului, cât ce a primit îmbucurătoarea veste, a luat măsurile arătate mai sus și a dispus să se facă o rugăciune de mulțumită în Catedrală.

Câteva minute mai târziu, posturile românești de Radiodifuziune au dat citire, în cadrul Radiojurnalului dela 'orele 14, Comunicatului special al Marelui Stat Major al Armatei Române, care confirmă știrea eliberării capitalei Transilvaniei.

Ne-am îndreptat apoi spre Catedrală.

Un număr destul de respectabil de credincioși s'a întrunit acolo pentru rugăciune.

Sf. slujbă de mulțumită a fost săvârșită de către I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului și de P. Sf. Episcop NICOLAE COLAN al Vadului, Feleacului și Clujului, înconjurați de un sobor de preoți și diaconi.

Aducând mulțumită pentru binefacerile ce le-a revărsat asupra noastră, am rugat pe Dumnezeu, întru frângere de inimă, să încununeze cu izbândă deplină jertfele bravilor noștri ostași și ale vitezelor trupe aliate sovietice.

Grevă generală

Londra 12. — Agenția Reuter află din izvor bine informat că în întreaga Ungarie a început greva. În ceasul suprem începe măcar lumea muncitoare din Ungaria să judece.

Privilegiu înlăturat

Minoritatea germană din România s'a bucurat de un regim de excepție, în urma dictatului dela Viena din 30 August 1940, când s'a impus statului român recunoașterea acestei minorități ca „grup etnic“.

Astfel, prin legea Nr. 830 din 21 Noemvrie 1940, s'a constituit Grupul etnic german din România, o corporație de drept public pusă sub ocrotirea Germaniei, de care atârna în primul rând. Grupul s'a împărțit după vechi obiceiuri medievale, de multe privilegii, pe socoteala suveranității statului și a egalității celorlalți cetățeni români.

Convenția de armistițiu, în art. 15, prevede abrogarea legii pomenite; iar în 7 Oct. 1944 Suveranul a semnat decretul-lege pentru abrogarea ei.

Bunurile și drepturile corporației desființate trec în proprietatea statului român, singurul îndreptățit a le prelua.

În Comisiunea pentru administrarea și lichidarea bunurilor și a drepturilor, care au aparținut Grupului etnic german din România, sânt numiți de Președintele Consiliului ministerial:

Dnii: Dr. Ion Răchițan, ca președinte; prof. ing. Nicolau Gh. și Iosif Jumanca, membri.

Anulări de numiri

În capitala țării s'a revenit, de curând, la numirile vechi ale unor străzi și piețe, anulându-se numirile date acum doi ani, când fuseseră botezate cu numele de: Mussolini, Hitler, Berlin, Viena, etc. [Numai Sibiu păstrează — până când? — numiri de stradă ca: Dr. Karl Wolff și altele la fel].

Ardealul văzut de peste munți

În momentele de mare bucurie, adâncurile inimii ies la iveală și se vor comunica. În astfel de împrejurări nimeni nu se miră când te vede destăinuindu-te. Nimeni deci să nu-mi ia în nume de rău că, din prilejul zilei mari a redobândirii Clujului, îmi năvălesc în suflet amintiri mai vechi, gânduri din copilărie și sentimente trăite până de curând dincolo peste munți.

În copilăria mea, Ardealul se concretiza în persoana bunicului meu, Emilian Dănescu [Dancăș] fugit pe vremuri din Rășinari Sibiuului, ca mulți alți ardeleni, și prin cine știe ce împrejurări ajuns în șesul Munteniei, în Herăști boierului Udriște Năsturel Herăscu.

Ardealul era deci concretizat în copilăria mea în persoana falnică a bunicului meu. El adusesese în casa noastră cultul pentru Ardeal, pentru acea parte a țării în care, ziceam noi, toți oamenii sunt înalți, frumoși, învățați, cumpăniți la vorbă, cum era bunicul nostru. Și mai știam că Ardealul înseamnă un ținut minunat, bogat, cu orașe și sate înfloritoare, dar — durere — un ținut în care frații noștri zac în lanțurile robiei și de aceea, când izbutesc, își lasă familia și avutul și fug peste munți, cum a fugit bunicul nostru.

Dar vremea a trecut și nepotul lui „Milian“ din Rășinari a avut fericirea să trăiască momentele delirante ale întemeierii României Mari, momente pe care cine le-a trăit dincolo de munți și cu tot avântul tineresc, nu le mai poate uita niciodată. Pentru școlarii care eram noi atunci, Ardealul nu mai era o lecție de geografie sau istorie, ci o realitate vie, pe care o purtam cu drag în suflet. Profesorul nostru de istorie, Șoneriu, ardelean, nu mai vorbea lecțiile, ci parcă le cânta și cu toată vorba lui accentuat ardelenescă, ne vrăjea prin simplitatea și căldura cuvântului său.

Și vremea s'a scurs mai departe, ca și când nu s'ar fi întâmplat nimic. Marile biruințe au acest rău că adorm sufletele. După ce vreme atât de îndelungată țările românești priviseră spre Ardeal ca spre cuibul neamului nostru, de unde veniseră descălecătorii; după ce visul milenar împlinit o clipă de Mihai Viteazul devenise acum o realitate, ne-am culcat pe laurii victoriei și ne-am irosit în căutarea altor idealuri mai mărunte. Deodată însă ne-am trezit la realitatea zdrobitoare a sfârtecării Ardealului prin nemernicul dictat dela Viena.

Nu știu cum să zic, dar, dacă există momente mari în marile biruințe, apoi tot pe atât de mărețe se pot arăta și marile înfrângeri. Zguduirea sufletească pe care am trăit-o cu toții dincolo peste munți

în August 1940, ne-a dat măsura intimității noastre sufletești cu Ardealul lui Horia, Cloșca și Crișan, al lui Coșbuc și al lui Goga; Ardealul pătimirii adânci, dar și al rezistențelor gigantice. Atunci abia ne-am dat seama că țara noastră nu mai poate trăi fără Ardeal. Și durerea a crescut cu atât mai mult, cu cât orice geamăt era înăbușit de cenzură și socotit ca o atingere a „marilor interese de stat“. Și dacă durerea este apăsătoare sub orice formă ar fi, apoi durerea înăbușită este cea mai greu de suportat.

Dar, iată că Dumnezeu drepții și al milei n'a uitat neamul românesc cel obidit de până ieri și i-a trimis bucuria graiului liber, ca să-și spună nu numai păsurile, ci și marile biruințe ale desrobirii fraților de dincolo de Feleac.

Și cred că tot Dumnezeu a vrut ca băiețelul de odinioară dintr'un sat de pe lunca Argeșului să guste bucuria căderii Clujului împreună cu frații ardeleni, numai la câțiva kilometri de Rășinari bunicului său Emilian Dancăș.

Emilian Vasilescu

Lupta de încercuire dela Memel

Moscova 12 — Trupele sovietice de sub comanda Generalilor Bagranian și Cerniacovski, în înaintarea lor pe teritoriul Lituaniei, au ajuns la Marea Baltică atât la Sud, cât și la Nord de orașul portuar Memel.

Orașele Libau, Vindau și Riga sunt izolate.

Două grupuri de armate sovietice, alcătuite din șapte armate și din o mie de tancuri, acționează în acest sector.

Trupele germane, încercuite în spațiul amintit, sunt evaluate la 150,000 oameni. Nimicirea lor este în curs.

Artileria sovietică trage direct asupra orașului Tilsit din Prusia Orientală.

Căderea Corintului

Cairo 12 — Dela cartierul general al Generalului Sir Henry Maitland Wilson, comandantul suprem al forțelor aliate din Mediterana de Est, se anunță că trupele britanice debarcate în Grecia din aer și de pe mare, au cucerit orașul portuar Corint. Patrioții greci colaborează îndeaproape cu trupele eliberatoare. Populația întâmpină cu entuziasm trupele britanice.

Retragerea nemților a luat proporții catastrofale. Peloponezul este curățit în întregime de orice resturi ale trupelor inamice.

PAȘII ISTORIEI

Am simțit duduind cadența lor sonoră ca un zângănit de arme purtate de eroi, în slova sgârbită a comunicatelor privitoare la operațiunile militare din Transilvania, pe cari Marele Stat Major al Armatei române le dă zi de zi — și pe cari obștea românească le așteaptă și le ascultă cu înfrigurare.

Numele de localități amintite într'ânsele, evocă de multe ori atâtea dintre epicele încordări ale străbunilor noștri, pe mormintele sfințite ale cărora a fost durat, cu eforturi de veacuri, ca pe-o temelie de nedătinat, edificiul rezistent al României rotunde.

Între acestea, Gilăul lui Gelu și Câmpia Turzii, în pulberea căreia s'a rostogolit lovit mișelește de trădare, înainte cu mal bine de trei veacuri, capul celui dintâi Domn a toată Țara Românească, Moldovei și Ardealului, revendică dimensiuni polare, de talia Mărășeștilor. Ambele culmi ale gloriilor ardeleni, amintite aci, s'au revărsat peste limitele istoriei, răsbătând în spuma aurie a legendelor.

A fost vrea lui Dumnezeu — și nu pură întâmplare, sau minuțios calcul strategic — ca drumul spre Clujul înstrăinat acum patru ani, să fie croit de trupele noastre de Vânători de Munte și de bravi lor aliați sovietici, prin aceste „vâmi“ ale jertfelor românești de altă dată. Duhul lui Gelu și al lui Mihai Viteazul, viu în fiecare firică de țărână de pe acele meleaguri, a călăuzit pașii oștirilor eliberatoare pe drumul fără oprire care duce în cetatea cea dintâi a Transilvaniei. Baba Novac, bătrânul căpitan de oaste al marelui Mihai Voevod, își aștepta acolo fărtașii de peste veacuri.

Înimile noastre, copleșite de emoție și recunoștință, îi simt pe-acești precursori fără de moarte răsucindu-se încă odată în morminte. De astă dată, pentru ultima oară.

Gelu și Mihai Bravul s'au întâlnit cu duhul lui Baba Novac și cu Vânătorii de Munte al Regelui Mihai I. în inima Clujului, morții noștri fără de moarte și vârtușile urmașilor lor, întind mesele unul ospăț care va dura cât lumea: Clujul a fost eliberat.

Pașii istoriei bătătoresc fără greș urmele înaltașilor cari au făurit-o.

GRIG

Amânarea examenelor la Universități

București 12 — Ministerul Culturii naționale și al Cultelor face cunoscut că toate examenele anunțate de Universități pentru sesiunea de toamnă, se amână până la data de 1 Noembrie a. c.

Solnocul a căzut

Moscova 12. — În drumul lor pe pusta ungară, trupele româno-ruse au trecut Tisa aproape în toată lungimea ei dela Solnoc până lângă vărsarea ei în Dunăre. Orașele Solnoc (80 km. de Budapesta) și Seghedin au fost ocupate.

Izolarea trupelor germane din Grecia și Jugoslavia

Corio 12 — Dela marele cartier al Generalului Sir Henry Maitland Wilson, comandantul suprem al trupelor aliate din Estul Mediteranei, se anunță că retragerea trupelor germane din Grecia și Jugoslavia a fost definitiv tăiată.

Restituirea instalațiilor industriale aduse de pe teritoriul URSS

București 12 — Se aduce la cunoștință tuturor întreprinderilor și particularilor cari dețin materiale de fabrici, uzine și ateliere aduse de pe teritoriul U.R.S.S. după 28 Iunie 1940, că sunt obligați să se prezinte la Ministerul Economiei Naționale până la 16 I. c., cu actele de proprietate, în vederea restituirii lor.

Cei ce nu vor da urmare acestei comunicări, vor fi urmăriți și sancționați sever.

Înalte fețe bisericesti distinse

Gazete din Moscova publică, la loc de frunte, rapoarte, despre festivitățile împreunate cu decorarea Mitropolitului Nicolae al Moscovei, și a altor ierarhi ai bisericii ortodoxe ruse din Moscova și Tula, cu medalia „Apărarea Moscovei“.

Dl Mikolaiczky la Moscova

Londra 12 — Premierul polonez, dl Stanislau Mikolaiczky, a fost invitat să participe la discuțiile dela Moscova.

Dsa a părăsit Londra ieri, cu suita, îndreptându-se spre capitala URSS.

Situația internă a Germaniei

Presa elvețiană aduce unele amănunte privitoare la situația internă a Germaniei. Iată câteva extrase:

La Berlin, zi de zi, sânt împușcate sute de persoane; își dau seama toți naștiții că le scapă terenul de sub picioare și de aceea își joacă ultimul act la fel cum au jucat primul act: cu revolverul în mână.

Ceea ce în Germania se numește astăzi „mobilizare totală“, este de fapt o „desorganizare totală“, pentru a distruge forțele care încearcă să formeze opoziția politică.

Himmler este creatorul tainic al noului front pentru a duce război în Germania chiar împotriva compatrioților săi suspecti.

Răspândiți cu drag Telegraful Român

SITUAȚIA FRONTURILOR

Marele Stat Major al Armatei Române a dat următorul comunicat asupra operațiunilor desfășurate în 11 Octombrie:

În Transilvania centrală, trupele române în legătură cu trupele sovietice își continuă înaintarea cu toată rezistența inamicului și în ciuda terenului desfundat.

Trupele române și sovietice au desorbit Clujul. Ele au depășit Someșeni și Apahida.

La Vest de Oradea Mare, trupele aliate și trupele române continuă bătălia cu inamicul care atacă.

București 12 — În completarea comunicatelor oficiale privitoare la operațiunile militare desfășurate ieri, s'au mai dat următoarele amănunte:

După două zile de atacuri continue și viguroase, frontul din Transilvania centrală este în plină mișcare spre Nord și Vest.

Între numeroasele localități cucerite ieri se află: Cojocna, Apahida, Someșeni, Florești, Gilău, apoi Căianu, Gădaliu, Cămărașul de sus, Barăi și Jucul mijlociu.

Linia generală a frontului se află acum la 4 km. Sud de Gherla, 4 km. Sud de Bonțida și 3—5 km. Nord de Cluj—Gilău. Dela Mureș și Arieș trupele noastre se află acum la 35—50 km. spre Nord.

Mari formațiuni române și sovietice înaintază peste tot în pusta Ungariei. SEGHEINUL A CAZUT.

La periferiile orașului Dobrișin se dau lupte de stradă.

Jonele dragă,

„Acum toate s'au umplut de lumină!“ Așa cântă obștea dreptcredincioasă în marea zi de praznic a Învierii Domnului. Așa-mi cântă și inima mea îmbucurată astăzi, în ziua în care Clujul muceniei și mândriei noastre naționale a fost din nou desorbit de oștile noastre viteze și de nebiruitele oști ale Rusiei aliate.

În „Vinerea Patimilor“ noastre mi-ai fost scris o epistolă din cale-afară de frumoasă, fiindcă era din cale-afară de creștinească. Și m'ai rugat să nu-ți răspund la ea decât „a treia zi“ — adică la Învier.

E „a treia zi“, Ionele dragă. Bucură-te și dă slavă Celui ce ne-a ajutat să călcăm cu moartea pre moarte și din mormânt să ne sculăm la nouă viață.

Bucură-te. Ai tot dreptul să te bucuri, ca unul care în leatul Domnului 1917 vindeai gazete pe străzile Romanului din slăvita noastră Moldovă, cu credința în izbânda dreptății neamului nostru, pentru că mai târziu... în cei patru ani ai pătimirii Ardealului de Sus, să faci din „Gazeta“ Mureșenilor răsunătoarea tribună a sfințelilor noastre nădejdi.

Este „a treia zi“, Ionele. Bucură-te, fiindcă iată „acum toate s'au umplut de lumină!“

Cluj, la 11-X-944 NEN'TO CULIȚĂ

Frontul de Răsărit

Londra 12 — În ofensiva lor din regiunea Baltice, trupele rusești au atins frontiera Prusiei Orientale, cucerind orașul Panave, la Vest de Kaunas. Germanii au dat trei atacuri nereușite. Orașul Memel este încercuit. Tilsit a fost primul oraș german bombardat de aviația rusească. Forțele rusești au ocupat alte două insule în Marea Baltică.

Frontul din Balcani

Londra 12 — În Albania a fost cucerit portul Saranda.

În insulele egeice au fost scufundate ieri 14 vapoare de diferite mărimi. Din Ianina Nemții vor să fugă spre Albania, dar Antartții greci îi atacă într'una.

Frontul din Apus

Londra 12 — Aix-La-Chapelle este cuprins de flăcări. Dupăce ieri la amiază Nemții au respins ultimatumul aliaților, 200 tunuri și numeroase avioane au atacat violent orașul, fără să întâmpine rezistență. Mai multe coloane care încercau să se retragă au fost nimicite. Orașele Colonia și Coblenz au fost din nou bombardate fără ca să se întâmpine vreo rezistență din partea germanilor.

În insulele inundate dela Walcheren s'au dat alte două atacuri. Asemenea la Breschen s'a dat un atac. 10.000 germani sunt loviți cu bombe, proiectile și rachete.

Jugoslavia

Moscova 11. — În înaintarea lor pe teritoriul iugoslav, trupele rusești au ocupat marele centru feroviar din stânga Moravei, Velica Plana (38 km Sud Belgrad), tăindu-se astfel linia Belgrad-Niș.

De altă parte, trupele iugoslave au tăiat linia Belgrad-Budapesta în regiunea Subotića.

Capitala Iugoslaviei, cinstea ocupării căreia va reveni trupelor mareșalului Tito, este acum încercuită. Postul de Radio Belgrad nu mai emite de 2 zile.

În Slovenia a fost distrusă linia Zagreb-Ljubiana, iar trupe de patrioți iugoslavi a trecut granița sud-vestică a Ungariei pe un front lat de 25 km.

Ultima oră

București 12 — Prin Înaltul Ordin de zi nr. 2 din 11 I. c., Majestatea Sa Regele Mihai I a exprimat ofițerilor, subofițerilor și ostașilor români și sovietici cari luptă pentru desrobirea Ardealului de Nord, mulțumirile Sale personale și ale întregii țări.

Guvernul, la rândul Său, a făcut același lucru, prin ministrul de război dl General de Corp de Armată Racoviță Mihail.